

Khoảng thời gian 40 ngày trước Lễ Phục Sinh, không tính các Chúa Nhật, thì khoảng được gọi là Mùa Chay. Ý nghĩa chính của Mùa Chay không phải là chay tịnh, nhưng là nhắc nhở mọi người hướng tâm hồn về cái chết hy sinh của chuộc nhân loại của Chúa Giê-xu. Mùa Chay bắt đầu vào ngày Thứ Tư gọi là Lễ Tro. Lễ Tro bắt đầu cho Mùa Chay mang ý nghĩa ăn năn, sám hối. Tro hay bụi là cách người xưa dùng để bày tỏ lòng ăn năn thống hối. Người ta thổi ngạt trong tro hay vùi bụi đất lên đầu, bày tỏ lòng ăn năn. Ngày nay có người dùng dầu gội đầu thơm giá bán tro trên trán nhưng điều quan trọng là con tim tỏ lòng ăn năn, hối lỗi. Có người sợ hãi, "Tại sao ta lại phải ăn năn hối lỗi?" Câu trả lời là vì con người chúng ta là tội nhân trước mặt Thiên Chúa và cần phải ăn năn, hối lỗi mới được tha thứ. Thiên Chúa đã làm tất cả cho chúng ta. Ngài đã ban Chúa Giê-xu giáng sinh làm người chết vì tội của chúng ta, nhưng nếu chúng ta không ăn năn tội lỗi, thì tha thứ sẽ không đến với chúng ta.

Trong Mùa Chay, nhất là trong dịp Lễ Tro, chúng ta cần biết ăn năn, sám hối là gì và cũng sẽ thấy sự ăn năn sám hối đem kinh nghiệm nên tha thứ của Thiên Chúa. Một số Thánh Vịnh trong Kinh Thánh mang tính cách sám hối và Thánh Vịnh nổi bật nhất là Thánh Vịnh thứ 51, ghi lại lời cầu nguyện sám hối của vua Đa-vít sau khi ông phạm tội tà dâm và sát nhân. Đây cũng là tinh thần ăn năn sám hối chúng ta cần có.

Mở đầu bài cầu nguyện sám hối này, vua Đa-vít nói: "Đức Chúa Trời ôi! xin hãy thương xót tôi tùy lòng nhân từ của Chúa; xin hãy xóa các sự vi phạm tôi theo sự từ bi rộng lớn của Chúa." Lời mở đầu này cho thấy căn bản của sự tha thứ là lòng nhân từ của Thiên Chúa. Khi ý thức mình là tội nhân, chúng ta chỉ có thể trông chờ vào lòng nhân từ của Thiên Chúa mà thôi. Thiên Chúa thánh khiết, công chính, con người chúng ta xấu xa, tội lỗi. Nếu Chúa đi xa với chúng ta đúng theo bản chất thánh khiết của Ngài, con nhân loại sẽ bỏ tiêu diệt như bụi lìa đất cháy, không chút thương xót. Tuy nhiên Thiên Chúa cũng là Thiên Chúa của tình thương, Ngài sẵn sàng tha thứ nếu chúng ta sẵn sàng ăn năn. Ăn năn là ý thức về tình trạng tội lỗi và thay đổi thái độ, khuyến khích, đem lại lợi ích cho mình. Nhưng tội hay ý thức tình trạng tội lỗi là điều quan trọng hơn cả. Đó là bước đầu đưa chúng ta đến chỗ ăn năn.

Nhiệm vụ người trong chúng ta cho riêng mình không làm gì nên tội nên không cần phải ăn năn. Theo tiêu chuẩn của con người, chúng ta có thể là người vô tội, nhưng trước mặt Thiên Chúa thánh khiết, mọi người đều là tội nhân. Trong bài cầu nguyện sám hối, vua Đa-vít nói rằng: "Kìa, tôi sinh ra trong gian ác, mặt tôi đã hoài thai tôi trong tội lỗi." "Sinh ra trong gian ác, hoài thai trong tội lỗi" nói đến bản chất tội lỗi di truyền trong con người. Không phải để đến nỗi khôn con

ngươi mới làm điếu tui rồi nhúng tui rồi nằm trong bồn chết mới chúng ta. Vua Đa-vít ý thức điếu đó nên ông đã cầu nguyện: "Tôi sinh ra trong gian ác" Đây là ý thức điếu tiên chúng ta cần có. Chúng ta phải biết rằng tất cả những hành động tui rồi gian ác trên đời điếu phát xuất từ bồn chết tui rồi. Tui rồi mới sinh ra tui rồi, nguần nước đổ bồn cho nên có dòng sông đổ bồn. Ý thức điếu đó, chúng ta sẽ không giữ quy tắc và nết tui rồi rồi bưng giáo dục hay cái thói quen điếu sẽ nhúng giữ quy tắc tui rồi rồi, đó là tui rồi trong lòng. Chúa Giê-xu phán: "Tui rồi trong lòng nảy sinh những ý tưởng xấu, giết người, ngoại tình, tà dâm, trộm cắp, làm chứng dối và vu khống." Hành động tui rồi rồi phát xuất từ tui rồi lòng tui rồi rồi, hoàn toàn bên ngoài chết tui rồi thêm dục tui rồi và thêm phẫn nộ tui rồi dục ngươi ta vào con đường tui rồi rồi.

Nhưng vậy sám hối bắt điếu chết ý thức tình trạng tui rồi rồi và nguần đổ vào lòng nhân từ của Thiên Chúa. Nói như vậy nghĩa là chúng ta phải công nhận có hai bồn tính của Thiên Chúa: Thiên Chúa thánh khiết nên so với tiêu chuẩn của Ngài, mọi người điếu là tui rồi nhân. Nhưng Thiên Chúa nhân từ nên không có tui rồi nào Chúa không tha thứ. Vậy đó là chúng ta có nhận tui rồi và ăn năn quay rồi với Chúa hay không.

Vua Đa-vít cầu nguyện như thế: "Tôi đã phạm tui rồi cùng Chúa, chết cùng mặt mình Chúa thôi, và làm điếu ác trước mặt Chúa." Tui rồi vua Đa-vít phạm là điếu với người. Ông đã chết đuối với người và dùng mặt giết hại người nhưng khi xưng tui rồi, vua Đa-vít đã nói: "Tôi đã phạm tui rồi cùng Chúa, chết cùng mặt mình Chúa thôi." Không phải vua Đa-vít bỏ qua việc ông hại người khác nhưng rồi cầu nguyện nên cho thấy dù làm điếu tui rồi rồi nào, tòa án cuối cùng chúng ta phải chịu trách nhiệm là tòa án của Thiên Chúa trong ngày chung thẩm. Kinh Thánh dạy:

Bấy giờ tôi thấy mặt ngài trong vision và Đấng ngồi trên ngài. Tôi thấy những người chết, cả lớn lẫn bé, điếu đứng trước ngài và các sách được mở ra. Nhưng người chết bị phán xét tùy theo công việc họ làm, căn cứ trên những điếu đã ghi trong các sách (Khải huyền 20:11-12)

Chúng ta phạm tui rồi là phạm tui rồi với Thiên Chúa vì Thiên Chúa đã sinh chúng ta ra, ban cho chúng ta sẽ sống, hít thở và tất cả mọi điếu khác, chúng ta phải chịu trách nhiệm trước mặt Ngài. Nếu chúng ta không ăn năn hối rồi rồi, quay rồi với Thiên Chúa hôm nay, trong ngày chung thẩm, chúng ta sẽ phải đứng trước tòa án của Thiên Chúa và chịu trách nhiệm trước mặt Ngài với mọi hành động tui rồi rồi của mình.

Nếu phàm tui là phàm tui với Chúa thì chết mình Thiên Chúa mới có thể tha thứ cho chúng ta. Nhưng Thiên Chúa không thể tự nhiên bỏ qua tội lỗi của chúng ta. Thiên Chúa thánh khiết và công chính, không thể bỏ qua tội lỗi nhưng phải hình phạt tội lỗi. Đức Chúa Trời đã hình phạt tội lỗi qua cái chết thay thế của Chúa Giê-xu, đó là trừng phạt tâm của mùa Chay. Trong Mùa Chay này, cảm nhận tình yêu của Thiên Chúa qua cái chết của Chúa Giê-xu trên thập giá, chúng ta cần ăn năn tội, dứt khoát với tội lỗi để kinh nghiệm niềm vui và hạnh phúc của người được thanh tẩy. Cuối thời kỳ nguy hiểm, vua Đa-vít đã nói: Hãy cho tôi nghe sự vui vẻ mừng rỡ, để các xương cốt mà Chúa đã bỏ gãy được khoái lạc. Ông cũng cầu nguyện: Xin hãy ban lời cho tôi sự vui vẻ và sự cứu rỗi của Chúa, dùng thần linh sống trong lòng mà nâng đỡ tôi.

Một người khi có tội không thể nào vui được. Người đó chỉ mong nhưng mang mặc cảm tội lỗi nhưng tâm hồn cũng không có bình an. Người ta thường tìm bình an bằng nhưng phương tiện khác nhau nhưng quên rằng bình an đích thực đến từ chỗ tội lỗi được tha thứ. Khi vốn dĩ tội lỗi được giải quyết thì người con, con người sẽ kinh nghiệm bình an và niềm vui thật. Niềm vui và bình an đó bắt đầu từ chỗ ăn năn. Ăn năn thật bắt đầu với một tâm lòng đau đớn, thống hối, ý thức tội lỗi và khóc cho tội của mình. Vua Đa-vít đã cầu nguyện: "Chúa không ưa thích của lễ, bằng vậy, tôi chắc đã dâng; của lễ thiêu cũng không đẹp lòng Chúa. Của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là tâm thần đau đớn; Đức Chúa Trời ôi! Lòng đau đớn thống hối Chúa không khinh dể đâu."

"Của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời là tâm thần đau đớn thống hối," trong Mùa Chay và trong dịp Tro này, chúng ta cần ăn năn tội, quay bước trở lại với Thiên Chúa với tâm thần đau đớn thống hối đó để được Ngài tiếp nhận. Điêu Thiên Chúa sẽ làm cho chúng ta không phải là tha thứ nhưng bị bỏ đi con người chúng ta hoàn toàn. Vua Đa-vít đã cầu nguyện: "Đức Chúa Trời ôi! xin hãy đứng nên trong tôi một lòng trong sạch, và làm cho mọi lỗi trong tôi một thần linh ngay thẳng." "Đứng nên" và "làm cho mọi lỗi" nói đến một cái gì hoàn toàn mới, bên trong. Mọi chúng ta sẽ có kinh nghiệm đó khi ăn năn quay trở lại với Thiên Chúa với tâm lòng đau đớn thống hối. Chúa Giê-xu đã đổ máu vô tội của Ngài trên thập giá để đền tội cho chúng ta, nhưng chúng ta phải ăn năn quay bước, nên tha thứ đó mới đến với chúng ta. Có thể nào chúng ta hạnh phúc và thần nhiên trước tình yêu vô bờ bến Chúa dành cho chúng ta hay sao? Chúa đã làm tất cả, chúng ta chỉ cần ăn năn và tiếp nhận. Bởi sự ăn năn và tiếp nhận hạnh phúc của Thiên Chúa hôm nay hay cả tiếp tục hạnh phúc đời đời phải chi trả bằng sự sống của Thiên Chúa trong ngày cuối cùng?

Mục sư Nguyễn Văn Thanh

Chủ tịch Trình Phát Thanh Tin Lành